

Hương quê

Nắng như những dải lụa buông sợi tơ vàng khắp chốn quê. Thoảng trong gió làn hương thơm dịu ngọt mang đậm hồn quê - hương cau. Từ trong những cánh hoa ấy, hương thơm được chắt lọc những dòng nhựa từ đất, rồi lại tỏa hương về với thiên nhiên, như một kiếp nhân sinh vay trả vậy. Chính vì thế hương cau thoang thoảng mà dịu nhẹ, quyến rũ mà thanh tao, gần gũi mà rất đài các.

■ DI VIÊN

Hàng cau thẳng tắp, cao vút như những chiếc bút lông đang ngạo nghễ vẽ lên bầu trời với những nụ hoa nhỏ li ti như những nét chấm phá của một họa sĩ tài ba. Những bông hoa nhỏ rần rỏi nằm duỗi mình như những chuỗi ngọc trắng muốt lung linh hứng lấy từng sợi nắng vàng. Giữa muôn loài hoa nở về đêm như dạ hương, thiên lý, hoa cau có làn hương ngọt ngào, thanh khiết đặc trưng không thể trộn lẫn.

Những bông hoa cau trắng ngần, bé xinh, kết nối với hàng vạn bông hoa cau như thế, úp lên thân cau xanh và tỏa ngát mùi hương dịu nhẹ. Những cánh hoa nhỏ li ti ấy tỏa hương thơm theo gió lan xa, tỏa rộng, tạo nên một thứ hương quê đặc trưng khiến người xa quê khó lòng cưỡng lại nỗi nhớ đang trào dâng trong lòng. Cây cau cũng giống như con người khi bắt đầu khai nụ, bẹ lá ôm ấp chở che, bao bọc trong chiếc mo của mình, che chắn cho hoa không bị vướng bụi đường đời khi hoa gửi sắc hương vào nắng và gió.

Từ trong những cánh hoa ấy, hương thơm được chất lọc những dòng nhựa từ đất, rồi lại tỏa hương về với thiên nhiên, như một kiếp nhân sinh vay trả vậy. Chính vì thế hương cau thoang thoảng mà dịu nhẹ, quyến rũ mà thanh tao, gần gũi mà rất đài các.

Bắt gặp hương hoa cau nơi phố thị, lòng chợt nhớ về tuổi thơ xưa. Hít hà một hơi thật sâu mới chạm được mùi hương mang ký ức tuổi thơ đó. Đó là mùi hương đặc trưng không thể lẫn với bất cứ mùi hương hoa nào.

Đó là vào những đêm trăng sáng nơi quê nhà. Ánh trăng rằm tròn trĩnh, tỏa ánh sáng lấp lánh xuống cả một vùng quê. Lũ trẻ con chúng tôi sau một hồi nô đùa, chạy nhảy, chơi trốn tìm đã thấm mệt, đứa nào đứa nấy nằm lăn xuống đồng rom trước hiên nhà, nằm ngửa mặt lên trời thi nhau đếm sao, đố nhau tìm con vịt lạch đàn bên bờ sông

Ngân. Bà tôi khiêng chiếc chõng tre ra sân, vừa ngắm trăng, vừa thảnh thơi nhai trầu bồm bồm. Ký ức đó đã ăn sâu vào máu thịt, đã thấm vào từng nghỉ suy và nuôi lớn ước mơ thời thơ bé trong mỗi người quê lên sau lũy tre làng. Là những làn gió mát trong từ chiếc quạt mo cau mà cả bà nội và mẹ tôi đã từng quạt cho tôi mát rượi những trưa hè oi ỨC. Giữa những loài hoa nở về đêm như dạ hương, thiên lý, hoa cau có làn hương ngọt ngào, thanh khiết đặc trưng không thể trộn lẫn. Bà kể cho chúng tôi nghe câu chuyện về sự tích trầu cau khiến lũ trẻ chúng tôi ngồi im như thóc, nuốt lấy từng lời. Biết bao mối tình nhen nhóm bước ra từ những câu chuyện cổ tích giữa đời như vậy.

Rồi đó còn là hình ảnh lũ trẻ đóng giả làm công chúa với nhóm bạn chân trần trong xóm nhỏ, sau những giờ học bài, những buổi thả trâu, thả bò trên gò cao rồi cùng ngồi lại. Những đứa trẻ quê đã tỉ mỉ lấy mo cau khô cắt thành những chiếc thuyền bé con rồi thả xuống mặt sông cạn. Tuổi thơ của biết bao con người đã gửi vào đó bao nhiêu ước mơ thơ trẻ, những ước mơ trong veo ký ức và ngọt lành như những dòng sông nhỏ mang trong mình làn nước ngọt.

Đã bao năm tháng trôi qua, hương hoa cau vẫn voi đầy trong ký ức của tôi với những đêm ngập tràn ánh trăng. Hương hoa cau nơi làng quê mộc mạc mà trong trẻo, sâu lắng, như những ký ức tuổi thơ ngọt ngào về cô bạn hàng xóm ngồi chênh vênh trên chiếc tàu cau kéo vòng quanh sân một chiều hè lộng gió.

Khi đã trở thành những chàng trai, cô gái mười tám đôi mươi, thứ hoa trắng trong, hương hoa ngọt ngào đã kết duyên bao mối tình đẹp. Chàng trai, cô gái nhìn nhau trong ánh chiều buông, trao gửi cho nhau tình cảm nồng nàn và thấm đượm thủy chung như hoa cau vườn trầu.

Nhà anh có một vườn cau

Nhà em có một vườn trầu

Chiều chiều nhìn sang bên ấy

Hoa cau bên này rụng trắng sân nhà em

Mát lành và rất trong. Hoa cau đẹp và hương cau kiêu hãnh khoe sắc tỏa hương trong vườn nhà. Trong làn gió xuân dịu nhẹ, tôi nhận ra những búp hoa cau khẽ lay trong nắng vàng uôm buổi sáng. Cảm giác bình yên đó, khó để gặp lại trong mỗi cuộc đời, khi thời gian trôi đi, người già đi và ký ức thấp thêm từng khoảng lặng để ta đau đầu nhớ về. Miễn trong veo xa thắm mà lại gần đến độ chơi voi khi chạm trái tim mình.

Thả mình trong hương cau, trong kí ức xa xăm ủa về, bỗng câu hát ngân lên giữa không gian yên bình chốn quê, giữa hương thơm ngọt ngào của hàng cau vườn trước, để rồi chẳng thể quên mùi hương quê muôn thuở:

Hương cau, gió đưa mùi hương cau

Ướp sương lạnh đêm thâu

Ngát thơm vườn sau

Bâng khuâng con gió vừa đi qua